

gældende på området. Desværre er manglende åbenhed jo noget, der er helt generelt for EU-systemet, og den rigiditet, der har været i forbindelse med at få reformeret det, er meget tankevækkende.

Vi ved, hvordan svindelen med EU's midler er ganske markant. Den sidste opgørelse fra revisionsretten viste, at man for 89 pct. af EU's budgets vedkommende ikke med sikkerhed kunne sige, om pengene var gået i de rigtige lommer. Så på den måde er der på en lang række områder behov for øget åbenhed, øget kontrol og øgede muligheder for at kontrollere, at der faktisk også er overensstemmelse mellem de beslutninger, der træffes, og den måde, som de føres ud i livet på. Derfor er der slet ingen tvivl om, at det er en nødvendighed med et øget indgreb og en øget åbenhed på det her område.

Vi har da også kunnet konstatere, at kommissæren Siim Kallas rent faktisk er kommet med nogle initiativer, der peger i den rigtige retning. Men når Kommissionen er tøvende over for at lave obligatoriske, bindende regler, så vil jeg sige, at det jo lidt er noget, der får mig til at råbe vagt i gevær. For Kommissionen er jo netop et af de organer, der i den grad er udsat for påvirkning og pres fra forskellige lobbygrupper. Derfor vil jeg sige, at Kommissionen jo egentlig er ude i en form for inhabilitet med hensyn til at vurdere behovet for åbenhed og behovet for at gøre reglerne obligatoriske.

Diskussionen om, hvorvidt man nu i Danmark skulle indføre sådanne regler, har også været rejst i Danmark. Der er det altså vigtigt for os at slå fast, at man jo i Danmark har en helt anden åbenhed, en helt anden tradition end den, vi kender fra EU-systemet. I EU med de enormt mange komiteer, med de enormt mange forskellige procedurer – og vanskeligt gennemskuelige procedurer – er det jo stort set umuligt for f.eks. pressen at gennemskue, hvad det rent faktisk er, der er op og ned på de enkelte sager.

Det er noget, vi slet ikke kender fra Folketinget, hvor pressen i den grad er aktiv og faktisk udgør det, som man ofte kalder den fjerde statsmagt. Derfor mener jeg ikke, det i sig selv er et argument mod regulering fra EU's side at henvise til, at det fungerer godt i Danmark. Det fungerer nemlig ikke acceptabelt i EU.

Derfor kan Dansk Folkeparti udtrykke sin principielle støtte til intentionerne i det, som Enhedslisten lægger op til her, men der er ikke nogen tvivl om, at der er nogle af tingene, som vi

er i tvivl om i hvilken retning skal forstås og fortolkes.

Kl. 17.20

Det er selvfølgelig generelt fint nok, at Enhedslisten synes, det er godt, at vi nu får at vide, at det Oxfam, Greenpeace og alle de andre ngo'er, som lægger navn og tal til den argumentation, som Enhedslisten kommer frem med. Det kan vi kun støtte. Men den måde, det er formuleret på, særlig i bemærkningerne til beslutningsforslaget, rejser dog nogle spørgsmål, som vi i hvert fald er nødt til at have belyst under udvalgsarbejdet.

Det har også tidligere været nævnt af ordføreren fra Socialdemokratiet. Hvad betyder det, at man skal registrere alle lobbyister, der har været inde over udvalgsarbejdet eller kommissionsarbejdet? Det er klart, at der vil vi have en noget mere klar definition af, hvad det egentlig er, der lægges op til.

Så på bundlinjen vil jeg sige, at Dansk Folkeparti er varm tilhænger af mere åbenhed, varm tilhænger af mere registrering af, hvad det er for nogle folk, der egentlig påvirker lovgivningen i EU, og kan derfor klart støtte de intentioner, som Enhedslisten lægger op til. Om vi så også ender med at sige ja til forslaget, må vi have afklaret under udvalgsbehandlingen.

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Med beslutningsforslaget ønsker Enhedslisten at fremme åbenheden i EU og tilliden til EU's institutioner, og en del af målsætningen er en opstramning af reglerne for lobbyister i EU.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at i Det Konservative Folkeparti er vi af den opfattelse, at elementer som åbenhed og gennemsigtighed bør præge beslutningsprocesserne i EU. Når vi ikke støtter Enhedslistens forslag, så er det, fordi vi ikke mener, at en obligatorisk registrering af lobbyister er en hensigtsmæssig løsning. Det er først og fremmest de enkelte politikeres, råds og kommissærers ansvar at sikre, at der ikke er nogen særinteresser, der dominerer.

Vi skal således finde balancen mellem på den ene side åbenhed med den risiko for u hensigtsmæssigt lobbyarbejde, som den åbenhed medfører, og på den anden side total kontrol med de bureaukratiske forhindringer, som det vil medføre. Vi kunne også vælge den gyldne middel-